

lighed for at nedlægge sygehuse, når det sker af hensyn til nødvendige strukturændringer.

Det hensyn har altså vejret tungere end det at få standset lukningerne andre steder. Det er jo konsekvensen af det, Socialdemokratiet præsenterer for os her i dag, og det synes jeg er en ærgerlig beslutning, for ellers ville vi have haft mulighed for at pålægge regeringen at forhandle med sygehusejerne om at undgå sygehuslukninger, mens Strukturkommissionen arbejder. Vi taler om et halvt år, inden Strukturkommissionen kommer med sit resultat, og i den tid vil man ikke engang være med til at forhindre, at der lukkes sygehuse, fordi amterne skal have lov til at gennemføre strukturtilpasninger, siger Socialdemokratiet. Det siger jo klart, hvad politikken går ud på.

Til fru Sandy Brinck: Jeg vil godt understrege meget kraftigt over for fru Sandy Brinck, at jeg har ikke sammenlignet MF'ernes lønvilkår med fysisk handicappedes forhold, for det kan man da overhovedet ikke. Det eneste, jeg forholdt mig til, var det rent budgettekniske, og hvordan argumentationen er fremført fra bl.a. socialdemokratisk side.

Fru Sandy Brinck siger, at 7 pct. er mere end 0,7 pct. Ja, det er da en notorisk kendsgerning, men det, der skal ses på, er jo, om der i år bruges flere penge på et bestemt område end sidste år, og om der næste år vil blive brugt flere penge, end der bliver brugt i år.

Hvis det hele tiden er sådan, at man bruger flere penge på et område, er de 7 pct.s vækst, man havde tidligere, inkluderet i det, man efterfølgende bruger, plus noget mere. Det er den logik, fru Sandy Brinck ikke anerkender, og det er den logik, jeg forsøgte at illustrere med et andet eksempel – intet andet. Det er en miserabel tilstand at være fysisk handicappet og ikke kunne foretage selv de mest elementære ting. Det er mit synspunkt, og det skal fru Sandy Brinck på ingen måde drage i tvivl ved bevidst at misforstå det, jeg siger her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal starte med at beklage, at jeg troede, hr. Thulesen Dahl talte om mennesker, og det så viste sig at være ren teknik. Det beklager jeg.

Men jeg synes lige så godt, vi kan få diskussionen afsluttet, for hr. Thulesen Dahl ved jo lige så vel som vi andre, at der ligger en rapport – vi må godt nok ikke se den, pressen kan skrive om

den, men den ligger stadig og ulmer et eller andet hemmeligt sted, og den handler netop om, hvordan man skal få handicapområdet til at fungere set i sammenhæng med regeringens økonomiske målsætninger.

I rapporten er der opremsset nogle ret radikale instrumenter, og jeg synes, Dansk Folkeparti skulle benytte lejligheden til at sige, at det ikke bliver med Dansk Folkepartis støtte. Det er bl.a. elektronisk overvågning, store centralinstitutioner, som vi kendte dem fra før 1980'erne, og færre ansatte. Det giver simpelt hen en stor og set med mine øjne på mange områder meget, meget uværdig kvalitetsnedgang, og jeg vil tro, at det også vil ligge langt fra Dansk Folkepartis menneskesyn at tage den slags instrumenter i brug over for meget kraftigt handicappede mennesker.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Beklagelsen fra fru Sandy Brinck er noteret og fuldt accepteret.

Med hensyn til om det er en hemmelig rapport, kan man jo gisne lidt. Når det er en rapport, der kan refereres både i medierne og herinde, ved jeg ikke, hvor meget hemmeligt der er ved den længere, og derfor kan det måske virke lidt mærkeligt at blive ved med at sige, at det er en hemmelig rapport. Men det er ikke noget som helst problem for mig at give til kende over for fru Sandy Brinck, at de såkaldt radikale instrumenter, der bliver påpeget, ønsker vi ikke bliver taget i brug, tværtimod.

Vi er meget fokuseret på bedre forhold for de handicappede, og vi prioriterede det i finanslovaftalen. Vi vidste også, at den aftale, der var lavet om øget brugerbetaling på aftenskoleundervisningen, i et vist omfang ville gå ud over de handicappede, og i forbindelse med finanslovaftalen for i år var det derfor magtpåliggende for os at få genoprettet tilskuddet til handicappedes aftenskoleundervisning.

Kl. 14.30

I forhold til tilgængelighed er det også vigtigt at diskutere, hvordan vi målrettet kan bruge midler til det.

Så på den måde tror jeg ikke, der er nogen som helst divergens ud over, at hver gang en Socialdemokrat siger et eller andet til mig om mit menneskesyn, så ved jeg, at der er noget, jeg sådan lige skal overveje en ekstra gang.